

Жвавий Хлопчик (1891)

Глібов Леонід Іванович

Був собі Хлопчик дуже жвавий,
Моторний і цікавий:
До всього придивлявся
І пильно прислухавсь;
Що між собою скажуть люде —
Почує, довго не забуде.
Наслухавсь він, що дуже довгий світ,
Куди не глянь — все світ, ні тину, ні воріт.
От, як діждали літа,
Придумав він побачить того світа
І на комору зліз; як глянув — аж зрадів.
«От,— думає,— якби я полетів
Далеко, аж у степ... !! Добре б нагулявся,
До вечора б додому не вертався;
Літав би я туди щодня...»
Де не взялась Свиня
І стала чухать об драбину
Багном обляпаную спину,
Та так же тре, аж снасть тріщить;
А Хлопчик на Свиню: — Чу-чу, чу-чу! — кричить...
Посунулась драбина і упала;
Свиня захрюкала і — драла;
А Хлопчик на весь двір заголосив,
Як крейда побілів,
Забув і довгий світ, забув і степ широкий,
Страшний йому зробився дах високий...
Хотів уже скакати,—
Була б тоді нахаба!
На щастя, вийшла з хати Баба
І кинулася рятувати.
— І як ти тут,— питає,— опинився? —
За Бабу Хлопчик ухопився.
— Я,— каже,— зліз, драбина тут була,
А чорная Свиня прийшла
І чухаться тут заходилась.
Драбина хить — і повалилась,
Зоставсь я угорі... перелякався...
— Ох, мій голубчику маленький!
Ще добре, що zostавсь!
От якби впав, і був би неживенький,
І горенько б тоді було...
Чого ж тебе туди знесло?
— Бабусю! — каже він.— Хотів я подивитись,

Чи дуже довгий світ.

— Гай-гай! Дивився б із воріт,

А лізти високо малому не годиться.

Ти, може, й світ хотів би облітати?

Тепер минулося, а вдруге не минеться;

Бач, в грудях сердечко, неначе пташка, б'ється.

І рученьки, і ніженьки тремтять.

Скажу я вам, не тільки що дитині,

Як мудрий дід мовляв мені колись,

Що вік живи, учися, стережись

І пам'ятай, що є на світі Свині.

[1891]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/zhvavyi_khlopchyk